

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg er ikke i stand til at sige det på stående fod, men vi har ydet bistand, og det har vi også gjort i Colombia.

Jeg mener, det er helt relevant at pege på, at der er problemer mange steder, og vi kan ikke bare opsøge et enkelt område, som man foreslår her. Jeg synes, det var karakteristisk, at SFs ordfører i sagen indledte med at pege på det, der hedder »Rock for Afrika«. Det, vi har oplevet her, er pop for Afrika.

Riishøj (SF):

Det er interessant at høre udenrigsministeren stemple den interesse, der har været for Afrika i den danske befolkning, som pop, i hvert fald indirekte.

Når vi – det gentager jeg – fremsætter dette forslag, er det ud fra, at vi altid har prioriteret Afrikahjælpen højt i vores u-landsprogrammer, og at udviklingen i international økonomi går i retning af, at Afrika har helt særlige problemer. Jeg nævnte før omfanget af kapitaloverførsler til de forskellige kontinenter. Det kan vi måske få uddybet og belyst nærmere under udvalgsarbejdet.

Til fru Helle Degn vil jeg sige, at det, vi ønsker, er en omprioritering, ikke en automatisk videreførelse. Man kan sagtens i løbende priser få en stigningstakt, men vi ønsker en omprioritering.

Der er særlige problemer i Bangladesh med at nå ud til de fattigste befolkningsgrupper på grund af de samfundsmæssige strukturer, der er i landet. Jeg synes også, at f.eks. den skildring, der var i Weekendavisen i denne weekend, sætter spørgsmålstejn ved virkningen af bistanden til Bangladesh i det omfang, den har i dag. Det er ikke et spørgsmål om, at man ikke ønsker at hjælpe fattige befolkninger, men om, at man ønsker at hjælpe dér, hvor udviklingseffekten er højest. Vi mener, at der kan være god grund til en omprioritering.

Det er klart, at der er grundlæggende forskelle i synet på fordelingen af u-landsbistanden, det er der nok, og man har naturligvis i mangel af bedre argumenter lov til at fremføre den argumentation, man har gjort. Vort forslag har baggrund i SFs principprogram for u-landsbistanden, som er en videreførelse af forslag, vi har haft i mange, mange år.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg må gøre hr. Riishøj opmærksom på, at mit udtryk »pop« ikke sigtede til befolkningens interesse for problemerne i Afrika. Det sigtede alene på SFs og hr. Riishøjs aldrig svigtende sans for at slå politisk plat på ulykkelige situationer uden for landets grænser. Derfor er det ikke så meget et spørgsmål om forskel i grundlæggende opfattelser som om forskel i politisk stil og moral.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg må sige, at jeg blev noget chokeret over hr. Riishøjs seneste bemærkning, hvor han i virkeligheden sagde, at SFs bistandspolitik satser på at yde bistand dér, hvor effekten er størst, ikke dér, hvor behovet er størst.

Jeg synes nok, at det ville klæde SF noget bedre at vurdere, hvor behovet er, ikke bare hvor effekten er størst, så er det en helt anden landegruppe, SF taler om, end den landegruppe, vi andre taler om, nemlig de allerdårligst stillede, de allerfattigste af de fattige lande. Der er ikke tale om, at effekten er størst her, men behovet er måske størst, og lige præcis dér bør Danmark være.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg kan sige til fru Helle Degn, at det at give forøget u-landsbistand til landene syd for Sahara på en glimrende måde kombinerer effekt og behov. Der er brug for øget hjælp, ikke mindst til SADCC-landene, ud over det, regeringen forestiller sig, på grund af den særlige situation i det sydlige Afrika, hvor SADCC-landene i de sidste 5 år er berøvet omkring 10 mia dollars. Så det er en fortrinlig kombination af behov og udviklingseffekt.

Bemærkningen om politisk plat bliver næsten altid fremsat, når politiske argumenter mangler. Jeg så meget hellere udenrigsministeren argumentere politisk, med begrundelser i den internationale økonomi, i stedet for at slynge den slags påstande ud, som jeg vil overlade til andre partier. Jeg har i hvert fald aldrig brugt det udtryk.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):